

Când schimbarea este vitală!

Există momente în viața fiecărei ființe umane când se impune o schimbare – uneori nu foarte mare, alteori, însă, radicală – fără de care pot interveni disfuncționalități sau chiar dereglări care să ne pună viața în pericol, forțându-ne să ne schimbăm stilul de viață. Am trăit, nu de mult, un astfel de moment, peste care – prin harul Domnului – am trecut cu bine, deși putea avea repercusiuni grave asupra stării mele de sănătate. Am fost obligat însă să pun în practică acele schimbări ale stilului meu de viață – mai ales în privința alimentației: program și conținut – de care eram conștient de ceva vreme că trebuie să le fac, însă rămăsesem doar la nivel de intenție...

Cu părere de rău, am constatat că nu sunt singurul care a trecut printr-o astfel de experiență dureroasă, cauzele fiind multiple însă având la bază aceeași „rădăcină”: un stil de viață dezordonat, mai ales în privința alimentației, efort fizic și/ sau intelectual excesiv, fără suficient timp de odihnă și relaxare și, nu în ultimul rând, lipsa exercițiilor fizice. Să nu uităm că trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt (1 Corinteni 6.19) și că aducerea lor „...ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu...” este „...o slujbă duhovnicească” (Romani 12.1).

Din păcate, astfel de momente pot interveni și în viața noastră spirituală, atunci când nu luăm în seamă semnalele de atenție pe care ni le transmite conștiința noastră, „gardianul” pe care Dumnezeu l-a pus în fiecare om – indiferent că este creștin sau nu –, despre care scrie apostolul Pavel în Epistola către romani: „Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege; și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele.” (Romani 2.14-15). Și părinții bisericii au fost preocupați de subiectul conștiinței morale, Ioan Gură de Aur afirmând că atunci „când Dumnezeu l-a facut pe om, a sădit în fiecare judecata nemincinoasă a binelui și a răului, adică regula conștiinței”, iar Feri-citul Augustin spunea că „poți fugi de toate, dacă vrei, numai de conștiința ta nu. Intră în casă, odihnește-te pe pat, retrage-te înăuntru, căci nu vei afla nici un loc unde să te ascunzi, dacă păcatele tale te vor roade”.

Ca și în cazul unei îmbolnăviri trupesti, unde – dacă nu se intervine rapid pentru găsirea diagnosticului corect și tratarea eficientă a organelor afectate, urmate de obicei de o perioadă de recuperare și de implementarea unor schimbări vitale pentru vindecarea deplină și menținerea organismului într-o stare de sănătate – este posibil ca urmările să fie ireversibile și să survină moartea, și în cazul unei îmbolnăviri spirituale este imperios să fie pus un diagnostic corect și să se ia măsuri de urgență. Apostolul Pavel recomanda corintenilor să se cerceteze din punct de vedere spiritual: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați” (2 Corinteni 13.5).

Constați că nu te mai rogi la fel de mult ca în trecut? Nu mai ești preocupat să fii prezent la serviciile divine din casa de rugăciune? Observi din ce în ce mai des greșelile pe care le fac cei din jurul tău, dar eșuezi în descoperirea sau recunoașterea greșelilor proprii? Sunt doar câteva „simptome” care pot dezvălui că, în cazul conștiinței noastre, a survenit cel puțin adormirea, iar dacă până la această cercetare personală în lumina Cuvântului – singura „oglină” care arată realitatea așa cum este – nu ai sesizat aceste derapaje, e posibil ca „gardianul” tău spiritual să fie chiar mort...

Soluția este una singură: o schimbare urgentă și radicală, o întoarcere de 180 de grade de pe calea pe care ești acum, pocăință sinceră și revenirea la faptele dragostei dintâi: rugăciune, post, citirea Scripturii, participarea la serviciile divine și implicarea personală în slujire.

Poate că cercetarea pe care ți-ai făcut-o ți-a confirmat că ești pe drumul cel bun. Mulțumește Domnului cu recunoștință pentru ajutorul Său și nu uita sfatul apostolului Pavel „...cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă” (1 Corinteni 10.12). Dimpotrivă, ia aminte la cuvintele aceluiași om al lui Dumnezeu care ne îndeamnă „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune” (Evrei 10.21)! Poate că tu nu ai nevoie de o schimbare vitală în viața ta, dar poți fi folosit de Dumnezeu pentru a ajuta pe alții care au nevoie de o astfel de schimbare, dar nu sunt în stare să o facă singuri, sau poate că nici nu realizează că au nevoie de ea! Însă, nu uita că toate lucrurile trebuie făcute cu dragoste – ca pentru Domnul – iar pentru o astfel de slujire este nevoie de o chemare specială și de împuternicire și călăuzire din partea Duhului Sfânt!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

„Vă îndemn, dar, fraților,
pentru îndurarea lui
Dumnezeu, să aduceți
trupurile voastre ca o
jertfă vie, sfântă, plăcută
lui Dumnezeu: aceasta va
fi din partea voastră o
slujbă duhovnicească. Să
nu vă potriviți chipului
veacului acestuia, ci să vă
prefaceți, prin înnoirea
minții voastre, ca să puteți
deosebi bine voia lui
Dumnezeu: cea bună,
plăcută și desăvârșită.”
(Romani 12:1-2)